

היתר עיסקא

של פי החלמת הנהלת החברה לניחול קרן התשתלמות לעובדי המדינה בע"מ . לעניין משלול החלכה היהודית (להכן: החבדה) אנו הח"ם מחלימים ומתחייבים בזה כשם החברה, שכל שייני הכספים שיש בהם חשש איסור רבית מכל סוג שהוא, אשר תעסוק בהם החברה. בין מה שתתן לאוזרים ובין מה שתקבל מאחרים, כוכל הקדמת משת והמתנת משת, חיובים והתחייבויות. יהיה ביד המקבל בחורת שיסקא כתיקון חו"ל. ויהיה חלקו של המקבל מחצית מן הרווח ובהפסד ישא המקבל שליש והנותן שני שליש, ובחלק הפיקדון יחיה על המקבל אחריות כשומר שכר. שד הוסכם: שאם יעסקו בעסקים שאין בתנאי היתר זה כדי לבמל מהם איסור דיבית. אדי תנאי ההתעסקות בעסקים אלו יהיז בתורת כולו פיקרון ביד המקבל, ויהיה של המקבל אחריות כשומר שכר. והרווח יהא לטתן שבעים והמשה אחוז ולמקבל עשרים וחמש אחוז. ואפילו אם יחכר לשון הלוואה או רבית הרי הכל יהיה כאמור לעיל או בתורח שיסקא או בתורת פיקרון. המקבל בין בתורח שיסקא בין בתורת שיקרון ישקים את המשות שקיבל בכל שסקיז המותרים היותר מובים בין בוכסי דניידי בין כא ניידי. בין בשסקיז הקיימים בין בעטקים שיעשה מכאן ולהבא. ותמורת המעות יקנה לנותן חלק בונטיו ועסקיו, (ובאם לא תהיה השתוות בין הצרדים יקבע חלק המתן לפי שומח שמאי מומחה שיקבע ע"י מנהלי החברה), ובכל עסק שיקנה מכאן ולהבא יקנה חלק שבור הנותן, הכל בקנין ובאופן היותר מושיל ע"פ דין תודה ותיקון חו"ל. של המקבל להוכית שנהג ושסק בנאמנות במשות שקיבל. כתקנת מהר"ם, ולא יחיה נאמן של הקרן אלא בשרים כשרים תאמנים, ולא יהיה נאסן של שישר הרווח או אי הרווח אלא בשבושה חפורה, אמנם הוטכם והותנה שאם יתן המקבל לנותן עבור חלקו ברווח כפי שיוטכם ביניהם, יהא כסוד מחובת הוצכחה

ומותר הדווה יהא לו לבת. נבזמן שאין כספי העמית המצפוף למסלול הכשד מושקניים במסלול הכשר. הן כאשד הם בתשבון מעבר הנושא רביתה, הן כיוצא בו, יקנה העמית הנ"ל כער כטפים אלו בעבסיה ובעסקיה המובים הקיימים של החבורה "שאין בהחוקתם חמש איסור" ושהעמית יכול לזכות בהם: באופן המועיל. ואם אופן זה אינו מציל מידי איסור רבית, תוכה החברה מיידית עבור העמית תמורת כספים אלו, עסקים או עבסים מובים שהיא קונה לעצמה או לעמיתים - "שאין בהחוקתם חשש איסור" ושהעמיתים יכוכים

לזכות בהם, באופן המומיל.

עסקים או נכסים אלו שנקם לעמית יהיו אצל החברה בחורת כולו פיקדון, וכתנאי הפיקדון הו"ל, ואין

לחברה לעסוק בנכסים או שסקים אלו אלא בעסקים שאין בהם חשש איסור, ואם קנו או שסקי בהם

בעסקים שיש בהם חשש איסור הרי אין לעסיתים חלק בעסקים אלו, אלא יקנו כענדם בעסים או שסקים

בעסקים שיש בהם חשש איסור הרי אין לעסיתים חלק בעסקים אלו, אלא יקנו כענדם בעסים או שסקים

אחרים סובים שאין בהחוקתם חשש איסור, ורבי המשודם לעיל. ועל החברה להתכיח המבחות מובחת על

בי דיני התורה ועל פי חוקי המדינה על התעסקונה ושמידתה ועל רוחי העסקים לפי החבאים

הנ"ל", ובפירוש הוסכם שאם תתן החברה לעסיתים כפי הסיכום ביניהם או יהיו פסורים מחובת הוכהה

על הקרן והרוחזים וכל מחנו הדווח שיין לחברה. אולם החנוה שכאשר תקנה החברה עבוד העסית את

ההשקעות שבמסלול הכשר או כאשר העסית יקבל את כספו: והכל כפי שהוסכם בתנאי ההתקשורת

שביניהם: הדי שכל השסקים, העכסים, ודווחיהם שוכה בהם הענית ישברו לרשות המסלול כהכנה

שהקנין (הכ"ל בד"ה ובזמן) הוא על מנת שכאשר יוחלם לקסת עבור העסיתים השקשת המסלול כהכנה.

שהקנין (הכיכ בו זה הנותן) הוא של להובדה, האת לא פחות מיומיים משת קניית הנכסים).
או לתת להם כספים, ימכור השמית ונכסים אלו לתבדה, האת לא פחות מיומיים משת קניית הונכסים).
כל זה החולם בהנהלת החברה בהחלמה מתייבת, ניש חוקף ועריפות להחלמה זו באות מתקנות החברה
שמחייבות, זאין רשות כמי שהוא לפשל בשם החברה ולקבל התחייבות באופן שיש איסור רבית כי אם
ע"ם חנאי הנ"ל. והנהלת החברה מצהירה בזה כי שמר זה מחייב בכל דיון משפים. ואף אם מאינו סיבה
שהיא לא ידע המקבל או הנותן ענין היתר עיסקא זה, יהיו נוהגים כל התנאים הנ"ל. ואף אם לא נכתב
כן באופן פרמי. כמו כן כל החותמים מול החברה על התקשרותם להיתר עיסקא זה, דרך אותר - מנון

כן באופן פרסי. בנה כן כל ההוחם החברה מכידה בחיתום זה התקשרות החית מחייבת בין הפרדים. הית"ע למהדרין, ושלוחותיו, הנהלת החברה מכל ענייני הכספים שלה באופן שיש בהם איסוד רבית. הרי אחרי שנו"פ החלמה זו כא תעסוק החברה בכל ענייני הכספים שלה באופן שיש בהם איסוד רבית. הרי בדור שכל המתעסק עם התבירה ע"כ תקטתיה הוא מתעסק ובככל זה גם תקטה זו הכ"ל.

וכדי לתה תוקף הפיסום מסף לחקמה זו הוחלם כי חקנה זו התפיסם במשרדי החבדה. כל הג"ל נשמה בהודאה נמורה ובקנין סודד מענשיו בבי"ד חשוב דלא כאסמכתא ודלא במופסי דשמרי. והכל נשמה ויישמה בקניינים המועילים ביותר ובאופן היותר מופל. ולראיה באנו של החתום בשם החברה

התנה על אין ההשתשחת ענבי השתעה בקים

¹ משפס זה מתייחס למצב בי הופישו הכספים לחברה, החברה התעכבה והשאירה איתם בחשפון הבוק ולא הכניסה אותם למסלול ההשקשות. במצב זה החברה צריכה עפ"י חוק לוכות את העמית לפי יום הערך של כניסת הכסף לתשבון הבוק. או בגון הדרע העמית על משיכת כסף, והציאה החברה הכנף מוצססלול לחשבין בנק שלה והשומנות מלתכניםו לחשבון הפרטי של

מבושה המנב"ל פל פי הידוע לו ומוסב גם סוכהה סובה.